

Voorwoord

Met veel plezier heb ik dit boek samengesteld om zo eenvoudig mogelijk duidelijk te maken wat astrologie is, wat een astroloog wérkelijk doet, wat een horoscoop is en wat je allemaal met de astrologie kunt doen. Want wat zijn er veel misverstanden in omloop! Te vaak zien we dat critici de astrologie aanvallen met argumenten die niet kloppen. Er worden dingen beweerd die niet waar zijn, bijvoorbeeld dat de astrologie werkt met een sterrenhemel die duizenden jaren oud is en inmiddels verschoven is. Maar dat doen we helemaal niet. Ook wordt astrologen verweten dat ze simpele voorspellingen doen. Dat beeld wordt ontleend aan de onzinrubrieken in kranten en tijdschriften, die voor het merendeel niet door astrologen worden gemaakt en waar de serieuze astrologie alleen maar hinder van heeft. Ook is astroloog geen beschermd beroep: iedereen mag zich astroloog noemen. Dat brengt onherroepelijk met zich mee dat er astrologen zijn die geen kwaliteit leveren. Als zo'n astroloog een fout maakt, of een ongegronde opmerking in de media maakt, dan is dat voor velen aanleiding om meteen de hele astrologie af te wijzen. Maar als binnen de medische wetenschap een specialist op een verschrikkelijke manier in de fout gaat, wordt toch ook niet de hele medische wetenschap daarop aangekeken? Vooral

door onkunde en onbegrip kunnen de misverstanden over astrologie zich opstapelen. Daarom wil ik in dit boek graag een andere kant laten zien.

In de eerste paar hoofdstukken gaan we kijken naar wat een horoscoop is en welke onderdelen een astroloog gebruikt. Daarna gaan we naar allerlei toepassingsgebieden, en dat zijn er veel: van karakteranalyse tot bedrijfshoroscoop. Aan de hand van ervaringen en anekdotes maken we vervolgens kennis met de veelzijdige en fascinerende toepassingsmogelijkheden van de astrologie.

Ik heb daarbij een keuze moeten maken uit talloze voorbeelden; er is nog zo veel meer te vertellen over de astrologie. Maar in dit boek hoop ik voldoende uitleg en achtergrond te geven om te laten zien dat de astrologie bepaald geen onzin is, en ook geen oud en stoffig kennisgebied uit een ver verleden, maar een uitermate bruikbaar instrument voor onze moderne tijd. Inderdaad: Astrologie voor NU!

Als altijd dank ik Hans, mijn man, voor zijn positieve kritische steun, het maken van de illustraties voor dit boek, en zijn geduld in al die uren dat mijn vingers over het toetsenbord ratelen wanneer ik weer een ei wil leggen. Als ik met dit boek iets van mijn eigen enthousiasme over dit boeiende vak heb weten over te brengen, ben ik een gelukkig mens!

Karen Hamaker-Zondag

1 Wat is astrologie eigenlijk?

Astrologie is ‘de praktijk van het verbinden van hemellichamen met levens en gebeurtenissen op aarde, en de traditie die daaruit voortgekomen is’. Dat is de omschrijving die gegeven wordt door het ‘Sophia Centre for the Study of Cosmology in Culture’, onderdeel van de afdeling archeologie, geschiedenis en antropologie van de Universiteit van Wales.

Astrologie zou je kort kunnen omschrijven als een kennisgebied dat de relatie bestudeert tussen verschijnselen aan de hemel en verschijnselen op aarde. De astrologie is een van de vroegste pogingen van de mensheid om een orde te ontdekken achter en in de verwarrende en schijnbare chaos die de wereld laat zien, en doet dat door cycli in de kosmos die ons omringt te bestuderen.

De oorsprong van de astrologie

Zolang de mensheid bestaat, heeft de mens naar de hemel gekeken. Op de rotswanden in de grotten van Lascaux van rond 15.000 jaar v. Chr. staat de sterrengroepering Pleiaden weergegeven naast de horens van de op de rotswand afgebeelde Stier,

exact gelijk aan de situatie aan de hemel, want de Pleiaden staan precies naast de horens van het sterrenbeeld Stier. In beenderen die meer dan 25.000 jaar oud zijn, zijn inscripties van maanfasen gevonden, en zo is er een lange reeks aan bewijzen dat de hemel al vanaf de oudste tijden de mens gefascineerd moet hebben.

De kleitabletten uit de Babylonische tijd laten zien dat de mens niet alleen de hemel bekeek, maar de verschijnselen aan de hemel ook in verband bracht met verschijnselen op aarde. In het 'British Museum' liggen talloze kleitabletten met daarop allemaal duidingen van hemelverschijnselen, gebaseerd op eeuwenlange observaties. Eigenlijk een heel wetenschappelijke aanpak dus, die mogelijk al rond 3000 jaar v. Chr. is begonnen.

Maar de astrologie zag er destijds wel heel anders uit dan die van vandaag de dag. In deze oude tijden maakte men nog geen individuele geboortehoroscopen. De hemel werd vooral geraadpleegd voor vragen die voor het land van belang waren, zoals vragen over oogsten, oorlogen en dergelijke. De hemel was ook de basis voor de kalender en het vaststellen van religieuze rituelen. Tot op de dag van vandaag heerst er daardoor in kerkelijke kringen het misverstand dat astrologie een religie zou zijn, en zelfs dat astrologen de planeten zouden vereren. Maar dat is niet het geval. Het feit dat de Kerk op het concilie van Nicea in 325 heeft vastgesteld dat Pasen op de zondag na de eerste volle maan in de lente moet

worden gevierd, betekent toch ook niet dat de Kerk de Maan vereert!

Nee, astrologie is geen religie, en we zullen straks ook zien dat astrologie je echt niet vastpint aan een noodlot. Astrologie helpt je om inzicht te krijgen in patronen en dynamieken, en is vooral een diagnose-instrument. Problemen oplossen en keuzen maken moet je dus nog altijd zelf doen!

Nieuwe planeten: geen probleem

De astrologie zoals we die vandaag de dag hanteren is heel anders dan die uit de oudheid. Net als de bekende wetenschappen heeft ook de astrologie zich sterk ontwikkeld, en ontwikkelt zich nog steeds. We ontdekken telkens weer nieuwe verbanden en nieuwe samenhangen.

In de klassieke oudheid waren de planeten tot en met Saturnus met het blote oog te zien, en die vormden de basis voor de toenmalige interpretatie. Toen in 1781 een nieuwe planeet werd ontdekt, Uranus, was dat voor astrologen geen enkel probleem. Direct begonnen ze met het bestuderen van mogelijke verbanden, en vandaag de dag is Uranus, net als de later ontdekte planeten Neptunus en Pluto, een stabiel onderdeel van de astrologie.

De in 1930 ontdekte planeet Pluto heeft wel voor de nodige commotie gezorgd. Na zijn ontdekking zijn ook hier astrologen gaan onderzoeken of dit hemellichaam een betekenis had, en zo ja, welke. De re-

sultaten waren meer dan boeiend! Deze planeet blijkt op heel bijzondere wijze samen te hangen met tijdsbeelden en grote ontwikkelingen in de geschiedenis. Ook in geboortehoroscopen is zijn betekenis helder, en over de hele wereld hebben talloze astrologen er zulke eensluidende ervaringen mee opgedaan, dat voor ons Pluto een volwaardig deel van de astrologie is geworden. We zouden hem niet meer in de duiding willen missen! Voor astrologen maakt het dan ook helemaal niets uit dat astronomen Pluto op 24 augustus 2006 zijn status als planeet hebben ontnomen en hem vanaf dat moment dwergplaneet noemen. Een astronoom dacht grappig te zijn door te zeggen dat wij astrologen nu opeens een planeet kwijt zijn. Maar voor ons is dat geen enkel probleem geweest. We hebben belangwekkende ervaringen opgedaan met de baan van Pluto, en aan die baan is niets veranderd. Onze ervaringen worden echt niet beïnvloed doordat astronomen met indelingen en categorieën gaan schuiven. Wij hebben ervaringen met de baan van Pluto, niet met zijn astronomische categorie.

Verschillende astrologievormen

De astrologie die we in de westerse wereld hanteert heeft een eigen, lange ontstaansgeschiedenis. Maar er zijn meer soorten astrologie. De meeste mensen hebben wel eens gehoord van de Chinese astrologie, en na de hype rond de Mayakalender is ook die astrologievorm bekend geworden. Elk ge-

bied op aarde en elke cultuur heeft op zijn eigen manier verbanden gelegd tussen bewegingen aan de hemel en dat wat er op aarde gebeurt. Dat heeft geleid tot een veelkleurig palet aan astrologievormen, de een uitgebreider en gedetailleerder dan de ander, maar allemaal gebaseerd op cycli en ermee samenhangende gebeurtenissen. Je kunt daarom niet spreken van DE astrologie, daarvoor zijn er te veel vormen. Waar we ons in dit boek mee zullen bezighouden is de bekendste vorm: de westerse astrologie. En die westerse astrologie is heel wat meer dan de rubrieken die in kranten en weekbladen staan.

'Horoscopen' in kranten en tijdschriften zijn geen astrologie

Waarom weet ik niet, maar de oplage van kranten en tijdschriften blijkt terug te lopen als de rubriek met 'horoscopen' ontbreekt. Veel mensen lezen ze, al zegt iedereen het niet te geloven. Ik weet dat er speciale bureaus zijn waar mensen niets van astrologie af weten, maar toch de teksten voor de verschillende media aanleveren. Verreweg de meeste rubrieken zijn dus door niet-astrologen gemaakt. En ja, er zijn natuurlijk altijd een aantal astrologen die deze rubrieken wel maken; er is nu eenmaal vraag naar.

Voor een serieuze astroloog zit er altijd een pijnlijke kant aan deze rubrieken, simpel en alleen al omdat het hier niet om serieuze astrologie gaat, en ook

niet om horoscopen. Daar komt dan nog eens bij dat je eenvoudigweg niet elke dag of elke week voor de twaalf zonnetekens, dus een twaalfde van de mensheid, gebeurtenissen kunt voorspellen. Een horoscoop is iets heel anders, en om te begrijpen wat een horoscoop werkelijk is en hoe hij is samengesteld, moeten we eerst wat misverstanden uit de weg ruimen en begrijpen wat de tekens van de dierenriem werkelijk zijn. Dat gaan we in het volgende hoofdstuk doen.

2 Wat zijn de tekens van de dierenriem echt?

Een horoscoop is een getrouwe weergave van de hemel voor het moment van geboorte, gezien vanuit de geboorteplaats. Het is dus een echte hemelkaart. Omdat ons leven zich op de Aarde afspeelt en we alles vanuit de Aarde bekijken, is de Aarde het centrum van die hemelkaart. Astrologen weten heus wel dat de Zon het centrum van ons zonnestelsel is, maar we kijken nu eenmaal niet vanuit de Zon naar de hemel.

De oude manier van meten aan de hemel

We gaan in deze eerste hoofdstukken stap voor stap kijken hoe een echte horoscoop eruitziet. En daar zit nog een heel verhaal achter.

Vanaf de Aarde kijken we naar de hemel. Ergens aan de hemel, hetzij boven de horizon, hetzij eronder, staan de Zon, de Maan en de planeten. Die staan niet lukraak over de hemel verspreid, maar bewegen zich binnen een kleine bandbreedte in een bepaald stukje van de hemelbol. Toen men duizenden jaren geleden begon met het noteren van de posities van de Zon, de Maan en de planeten, heeft men als meetlat aan de hemel de daar aanwezige

sterrengroeperingen genomen.

Sterrengroeperingen zijn groepjes sterren die men al in heel vroege tijden tot een 'beeld' heeft gemaakt. Zoals een kind allerlei figuren in wolken ziet, zo kun je ook in de verspreiding van de sterren bepaalde figuren projecteren. We kennen allemaal bijvoorbeeld het sterrenbeeld de Grote Beer. Onze hemel is bezaaid met sterrengroeperingen of sterrenbeelden. Maar de Zon, de Maan en de planeten blijken door maar een paar van die sterrenbeelden te bewegen; vanuit de Aarde gezien in een smalle band.

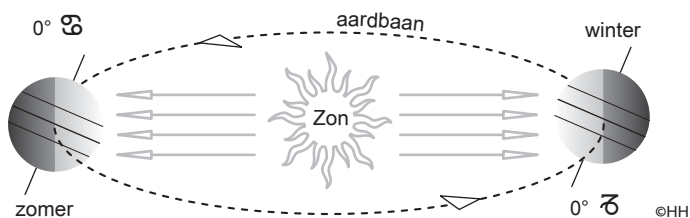
Zag men in het oude Babylonië bijvoorbeeld Mars aan de hemel, dan werd gekeken welke sterrengroepering daarachter lag. Stond Mars bijvoorbeeld in de sterrengroepering Maagd, dan maakte het voor de mens destijds verschil in welk deel van Maagd dat was. Mars op de schouder van de Maagd had een andere betekenis dan Mars in de korenaar van de afbeelding Maagd. Die manier van kijken hebben we allang niet meer, omdat we vandaag de dag een heel andere meetlat aan de hemel hebben. Dat is een meetlat waarin de echte sterrengroeperingen geen rol meer spelen.

Het meten zoals ik dat net beschreef is lang goed gegaan, maar er begon zich een probleem voor te doen. Voor ons lijkt de hemel stil te staan, maar in werkelijkheid verschuift de sterrenhemel heel langzaam. Dat komt omdat de aardas een tolbeweging maakt waardoor de hemel ongeveer elke 72 jaar één

graad aan de hemel opschuift. Dat noemen we de precessie van de equinox. In een mensenleven maakt dat natuurlijk niets uit. Maar het is 10 graden in de 720 jaar, en als je een paar millennia observaties doet, dan gaat dat behoorlijk wat verschil maken. Het maakt het vergelijken van observaties ook moeilijk. Dit was een probleem dat astronomen/astrologen het hoofd moesten bieden. Ja, tot in de zeventiende eeuw was een astronoom ook altijd astroloog; die twee kennisgebieden gingen hand in hand.

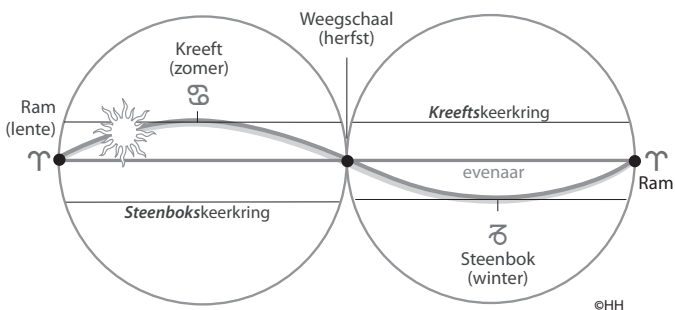
De ontwikkeling van het huidige systeem

In de vierde eeuw voor Christus werd er een nieuw systeem ontwikkeld als meetlat langs de hemel. Dat was een belangrijke verandering, want het nieuwe systeem was onafhankelijk van de precessie. Sterker nog, het systeem was zelfs onafhankelijk van de sterrenbeelden! Dat zal ik uitleggen aan de hand van een paar tekeningen.

Figuur 1

De Aarde draait in één jaar om de Zon. Omdat de aardas schuin staat, schijnt de Zon in onze zomer intensiever op het noordelijk halfrond, en in onze winter zijn de zonnestrallen intensiever op het zuidelijk halfrond (zie figuur 1).

Figuur 2

Als ik de Aarde even uitklap, dan zie je hier twee helften (zie figuur 2). De lijn in het midden is de evenaar. De lijn daarboven de Kreeftskeerkring en daaronder de Steenbokskeerkring. De gebogen lijn die je ziet is de hoogte van de Zon: precies op de evenaar aan het begin van de lente en aan het begin van de herfst, en op de Kreeftskeerkring aan het begin van onze zomer en op de Steenbokskeerkring aan het begin van onze winter.

Aan het begin van de lente en aan het begin van de herfst zijn op beide halfronden dag en nacht precies even lang. In de zomer zijn de dagen langer, in de winter zijn de nachten langer.